



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Supremus hic gradus patientiæ Christianæ es S. Joanne Chrysostomo
astruitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

tutis absolutionem complexus est, de aliorum nunc Sanctorum sententiâ stabilendam nobis, aut etiam exaggerandam

§. 2.

Supremus hic gradus patientiæ Christianæ ex S. Ioanne Chrysolomo astruitur.

ET meritò sanè præclarus vitæ spiritualis Magister, hunc gradum censet esse perfectionis absolutissimæ. Quò enim altius aspiret Jesu Christi crucifixi amator, quam si, ubi etiam, non modò salutis propriæ, sed divinæ quoq; gloriæ par sit occasio, aspera quæq; & insuavia præ iucundis & suavibus adamet, in illis id unicè spectans, quòd hæc ratione (ut ut reliqua se habeant) saltem dilecto suo, pauperi, despecto atque afflicto, ipse pauper, despectus, afflictus, similior futurus sit? Tum præferim si adjunxerimus, ulque eò assurgere posse, hujusmodi sese ad exemplum Christi conformandi desiderium, ut quæ dixi incommoda & cruciatus, non solùm quibusvis hujus vitæ, quamlibet puris sanctisq; delitijs, sed ipsis etiam Paradisi gaudijs (nisi majoris Dei laudis ratio præponderet) antependantur. Hoc quippe non Christum quomodocunq; amantis est, sed ejus qui in Dominum insanit (ut loquentem video simili in re Chrysolomum) sive, qui insano & tanquam immodico ipsius amore uratur. Veruntamen ut eum Christianæ perfectionis gradum, neque supra fidem, neque extra usum esse, exemplis demonstremus: vide num in eo sanctè in Dominum insanientium numero, censendus non sit ipse S. Chrysolomus; dum homiliâ octavâ in Epistolam ad Ephesios, ad illa verba: *Ego vinculus in Domino*. ita illa Pauli pro Christo vincula extollit ac deperit, ut Christi causâ vinculum esse, aut universè pro eo aliquid pati, ipso suo genere etiam Cælo ipsi præoptandum putet? in quo etiam argumento tractando ita insistit, ita illud exornat exaggeratq; dicendo, ut

gum

cum omnia dixerit, tamen insanum suum in Christum amorem, ardensq; pro illo patiendi desiderium, nullis sibi verbis satis exprimere, neque quantalibet sacrorum illorum vinculorum commendatione animo suo satisfacere, videatur. Apponam hic nonnulla ejus verba, ex quibus de reliquo sermone, deq; ipsius Sancti Doctoris sensu, conjectura fieri possit.

Primum igitur Chrysostomus, cum Pauli vinculorum dignitatem. Consulatus & Regno anteculisset: *Si quis amat Christum* (inquit) *novit quod dicitur. Si quis in Dominum insanit, & amore ejus uritur, novit vim vinculorum. Maluerit esse vinculus propter Christum, quam habitare celos.* Et paulo post: *Etiamsi res nullam habeat mercedem, hoc solum est magna merces; & sufficiens remuneratio, hac gravia pati, propter eum qui amatur.* Tum de seipso: *Si quis mihi daret totum celum, aut illam catenam, ego illam praeferrem. Si quis me apud superos collocaret cum Angelis, aut cum Paulo vinculo, eligerem carcerem & vincula.* Et rursus: *Mibi optabilius est & magis eligendum, male pati pro Christo, quam honorari a Christo.* Et iterum: *Ad omnem mihi remunerationem sufficit male passum esse propter Christum. Det mihi ut illud eloquar: Adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea; & nullus ego.* Et subinde: *Non propterea beata censo esse vincula, quod transmittant in celum, sed quod ea sint propter Dominum caeli.* Tandem: *Nam propter Christum aliquid esse passum, est quovis solatio jucundius.* Hac & multo plura S. Joannes Chrysostomus: ad cujus exundantem exuberantemq; adversus Christum crucifixum ardorem quid adijci possit, aegre equidem video.

§. 3.

Idem sensus in S. Bonaventura, & alijs quibusdam ostenditur.

Audia-